

J. M. MULET
La ciència a l'ombra
 Editorial Pòrtic, 2015

TAMARA DEVESA
 1r BAT
 IES Historiador Chabás · Dénia

El llibre explica alguns dels crims més famosos de la història, entre els quals cal destacar la mort de Hitler i Eva Braun, Jack l'Esbudellador i l'assassinat de la família Romanov. Ofereix molta informació sobre l'escena dels crims, les tècniques més utilitzades en investigació, com l'observació d'empremtes dactilars i la comparació de l'ADN. Sempre comparant amb les actuals sèries i pel·lícules sobre crims, Mulet pretén contar la veritat d'un assassinat.

La ciència forense resol qualsevol tipus de mort. Per mitjà de proves, esbrina els culpables i els innocents d'un assassinat de formes efectives, no com les utilitzades abans, que consistien en testimonis de persones, que podien ser falsos. Un exemple típic és l'ús de les empremtes dactilars, mètode per a identificar subjectes que va suposar un gran avanç.

En el segon capítol ens explica la investigació de l'escena d'un crim i la quantitat d'errors que han contribuït a casos que foren contaminats i sense resoldre. Com a exemple ens parla del petit Lindbergh, el qual va ser segrestat i, per culpa d'ignorar proves, els pares van pagar rescat per un bebè que des del principi havia estat mort.

En el tercer i quart capítols, parla de què passa quan morim, els processos que tenen lloc en el nostre cos: l'algor, rigor, livor mortis i deshidratació que provoquen en el cos que la temperatura baixa, s'infla, estiga rígid i perda els fluids. Explica l'olor que desprenen els cadàvers i els mètodes d'embalsamat, momificació i saponificació. També ens conta la seua experiència davant d'una autòpsia. Recalca la importància dels ossos per a una in-

vestigació, proporcionen gran quantitat de dades i es mantenen al llarg del temps, mentre que la carn i altres teixits desapareixen. Amb els ossos podem saber sexe, edat, altura i raça de la persona morta.

En el cinqué, s'exposen les bases de l'ADN i com es poden reconèixer llaços familiars només amb els seus fragments i es narra el cas de la família Romanov: després de la mort de la major part dels familiars, es creia que Anastàsia i Alexandre eren vius, però es va poder comprovar que no. En el següent, explica les formes de matar algú usant verins, des de vegetals com la belladona a elements i compostos químics com l'arsènic o el cianur, que va utilitzar Hitler per a suïcidar-se amb la seua amant.

En el seté capítol presenten la zoologia forense, on estudien els insectes per a resoldre un crim i o l'estudi del pol·len. El huité informa que podem identificar criminals amb els molècules, àtoms o isòtops i explica el gran ús de l'anàlisi de sòls, on les petjades poden resoldre casos complicats. Finalment, parla de pseudociència forense, hipnosi, vidència, detectors de mentires... i les descarta totes com a possibles ciències fiables.

El llibre ofereix molta informació explicada d'una manera senzilla i argumentada amb exemples, cosa que m'ha paregut genial perquè així aconseguixes entendre-ho tot a la primera i es fa molt fàcil de llegir. També m'ha semblat curiós el fet que els títols dels capítols són com acudits i a mesura que els lliges hi ha tocs d'humor que fan la lectura més entretinguda. En general, m'ha agradat molt el llibre i m'han paregut molt interessants els casos presentats en cada capítol.

50 1966-2016
 Va de Bo!

ROLSER

ROLSER

